

Tone Pavček

Vesoljec

Ugani, kako se pride
do zvonika in do oblakov.

Enostavno:
s hojo otroških korakov.

Greš po zemlji in ne čisto po zemlji,
včasih visoko od tal,
in se znajdeš v puhasti preji,
kjer je zvonik nebo postal.

In te nese, nese v sinjino,
v dežele svetlih svetov,
in ko vse odvrті se mimo,
prideš, vesoljec, domov.

Tako živiš dan in loviš
noč za črno suknjo
in si velik tudi, kadar zbežiš
k sebi in v mišjo luknjo.

Narisal: Damijan Stepančič

- Pojasni prvi verz druge kitice. Kam te odnese *hoja otroških korakov*?
- Kje so *svetli svetovi*? Opiši jih.
- Kaj je *puhasta preja* v tretjem verzu druge kitice?
- Zakaj je vesoljec velik, tudi če se skrije v mišjo luknjo?
- Si se tudi ti kdaj odpravil(a) na vesoljsko potovanje? Kaj si na tem potovanju doživel(a)?
- Pojasni naslov pesmi. Bi ji lahko dal(a) kak drug naslov? Svojo izbiro novega naslova pojasni.